

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 05 października 2026 r.

DOOŚ-WDŚI.420.16.2026.SP.10

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTOWANE] z 26 maja 2026 r. i [REDAKTOWANE] z 26 maja 2026 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z 28 kwietnia 2026 r., znak: WOOŚ-I.420.14.2025.CS.10, odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Zmianie lasu na użytek rolny na działce ewidencyjnej nr 997/2 obręb Chotomów, gmina Jabłonna, woj. mazowieckie”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), dalej k.p.a., w związku z art. 59a ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670, ze zm.), dalej u.o.o.ś.,

utrzymuje decyzję organu pierwszej instancji w mocy.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją RDOŚ w Warszawie, po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] z 20 listopada 2025 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 80 ust. 2 u.o.o.ś., odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Od powyższej decyzji, pismem z 26 maja 2026 r., odwołanie wnieśli [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], którzy zaskarżonej decyzji zarzucili naruszenie:

1. art. 59a ust. 1 i ust. 3 oraz art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. poprzez utożsamienie badania zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z badaniem pełnej zgodności planowanego zamierzenia ze wszystkimi możliwymi konsekwencjami planistycznymi, pomimo że są to różne zakresy zgodności; postępowanie środowiskowe nie może być utożsamiane z pełną kontrolą zgodności przyszłego zagospodarowania z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego;
2. art. 7, art. 77 § 1, art. 80 k.p.a. poprzez niewyjaśnienie w sposób wyczerpujący wszystkich okoliczności istotnych dla sprawy. Organ pierwszej instancji stwierdził niezgodność z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i nie

przeprowadził dalszej analizy karty informacyjnej przedsięwzięcia, co w ocenie skarżących jest przedwczesne;

3. art. 107 § 3 k.p.a. poprzez brak dostatecznego wyjaśnienia, dlaczego wskazane przez RDOŚ w Warszawie ustalenia planistyczne przesądzą już na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach o definitywnej niemożności dalszego procedowania w sprawie. W uzasadnieniu zabrakło wyjaśnienia, dlaczego przeznaczenie terenu planowanego przedsięwzięcia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako zieleni leśna oraz droga publiczna zbiorcza *ma działać na etapie decyzji środowiskowej w sposób całkowicie eliminujący możliwość dalszego procedowania, mimo że decyzja środowiskowa stanowi jedynie rozstrzygnięcie wstępne i dopiero decyzja zmiany lasu na użytek rolny jest odrębną decyzją materialnoprawną*. Ponadto wg skarżących w literaturze naukowej wskazano, że w odniesieniu do decyzji o zmianie lasu na użytek rolny nie jest wymagany odpowiedni zapis w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Zatem planowane przedsięwzięcie wymaga *ostrożnej, niesprowadzającej się do automatyzmu wykładni relacji między ustawą o lasach a u.o.o.ś.*

Ponadto skarżący wniesli o uchylenie w całości decyzji RDOŚ w Warszawie z 28 kwietnia 2026 r. i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Jak wynika z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu k.p.a. w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zatem, zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a., jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Warszawie.

Decyzja RDOŚ w Warszawie z 28 kwietnia 2026 r. została doręczona skarżącym 12 maja 2026 r. Czternastodniowy termin na wniesienie odwołania od powyższej decyzji, zgodnie z art. 129 § 2 k.p.a., upłynął 26 maja 2026 r. Odwołanie skarżących zostało wniesione 26 maja 2026 r., zatem zachowany został ustawowy termin.

Planowane przedsięwzięcie polega na zmianie lasu na użytek rolny o powierzchni ok. 1,72 ha, na działce ewidencyjnej nr 997/2 obręb Chotomów, gmina Jabłonna, woj. mazowieckie. Działka otoczona jest:

- od zachodu: terenami niezabudowanymi oraz zabudową jednorodzinną,
- od południa: terenami leśnymi oraz obiektami wojskowymi,
- od wschodu: terenami leśnymi oraz zabudowanymi,
- od północy: terenami niezabudowanymi oraz zabudową jednorodzinną.

Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że teren ten figuruje w ewidencji gruntów jako las, nie jest porośnięty drzewostanem o istotnej wartości przyrodniczej, a jedynie młodymi samosiejkami drzew i krzewów.

Inwestycja ma na celu zmianę lasu na użytek rolny i umożliwienie *wykorzystania terenu pod inwestycje typowe dla rejonu przedsięwzięć* oraz klasy gruntów działki.

W ramach przedsięwzięcia zaplanowano: wycięcie drzew i krzewów, karczowanie pniaków, oczyszczanie powierzchni z tzw. pozostałości pozrębowych, zaoranie terenu, przygotowanie gleby do wprowadzenia upraw.

Inwestycja należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 88 lit. e rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. poz. 1839, ze zm.), dalej r.o.o.ś., tj. zmianę lasu, innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha.

W związku z kwalifikacją przedsięwzięcia jako mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 88 lit. e r.o.o.ś., przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na mocy art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś. Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. d u.o.o.ś. organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia jest RDOŚ w Warszawie.

Zgodnie z art. 59a ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. przystąpienie do analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. – organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Stosownie do art. 59a ust. 3 pkt 1 u.o.o.ś. w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Dodatkowo art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. stanowi, że właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

W toku postępowania GDOŚ dokonał weryfikacji zgromadzonych dokumentów w sprawie oraz oceny wydanej decyzji RDOŚ w Warszawie z 28 kwietnia 2026 r. i uznał, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest właściwe zatem organ drugiej instancji utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji.

Teren planowanego przedsięwzięcia objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym uchwałą nr L/442/2006 Rady Gminy Jabłonna z 22 marca 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jabłonna dotyczącego obszaru wsi Dąbrowa Chotomowska i części wsi Chotomów (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 95 poz. 3153, z 2006 r. ze zm.). Zgodnie z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego teren przedsięwzięcia znajduje się w jednostkach oznaczonych symbolami: E1.3ZL i 1.KDZ. Stosownie do § 66 ust. 1 pkt 1 lit. a miejscowego

planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem E1.3ZL ustala się przeznaczenie terenów pod zieleni leśną. Zgodnie z § 66 ust. 1 pkt 3 planu dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem E1.3ZL ustala się zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego zgodnie z § 4 ust. 3, zaś § 4 ust. 3 pkt 2 stanowi: ze względu na konieczność ochrony walorów przyrodniczych, stosunków wodnych oraz ochronę krajobrazu kulturowego, obszaru objętego planem ustala się:

- a) nakaz zachowania istniejącej, wartościowej zieleni wysokiej, w szczególności w sąsiedztwie obniżeń terenowych (w dolinkach smużnych), na obszarze zieleni leśnej, parkowej oraz w strefie 12 m od granicy lasów;
- b) zasadę kompensacji: za każde wycięte (zdrowe) drzewo obowiązuje nasadzenie 3 sztuk drzew o analogicznym gatunku i wysokości minimum 120 cm, w miejscu wskazanym przez Urząd Gminy Jabłonna;
- c) zalecenie zachowania istniejącej rzeźby terenu, w szczególności wzniesień oraz obniżeń terenowych.

Natomiast § 80 ust. 1 pkt 1 planu brzmi: dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1.KDZ ustala się przeznaczenie terenu pod drogę publiczną zbiorczą. Stosownie zaś do § 80 ust. 1 pkt 3 dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem E1.3ZL ustala się zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego zgodnie z § 4 ust. 3. Brzmienie z § 4 ust. 3 pkt 2 zostało już przywołane powyżej.

Zatem lokalizacja przedsięwzięcia polegającego na zmianie lasu na użytek rolny na działce ewidencyjnej nr 997/2 obręb Chotomów, gmina Jabłonna, woj. mazowieckie jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą nr L/442/2006 Rady Gminy Jabłonna z 22 marca 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jabłonna dotyczącego obszaru wsi Dąbrowa Chotomowska i części wsi Chotomów.

W związku z tym, że stosownie do art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach możliwe jest po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to organ prowadzący postępowanie dokonuje takiej weryfikacji na początku procedury administracyjnej. Znajduje to potwierdzenie w treści art. 59a ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś., w odniesieniu do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zatem odpowiadając na zarzut zawarty w odwołaniu, dotyczący naruszenia art. 7, art. 77 § 1, art. 80 k.p.a. poprzez niewyjaśnienie w wszystkich okoliczności istotnych dla sprawy, tj.: braku analizy zgromadzonego materiału, w tym karty, przez RDOŚ w Warszawie, po tym jak stwierdził brak zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, w opinii GDOŚ jest on zupełnie bezpodstawny i niezrozumiały. Skoro wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach możliwe jest po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a organ stwierdził brak takiej zgodności, analiza zapisów karty nie ma znaczenia, bo nie ma wpływu na rozstrzygnięcie. Fakt, że RDOŚ w Warszawie nie przytacza w treści uzasadnienia zapisów karty, nie oznacza, że nie przeanalizował jej treści, podobnie

jak i innych dokumentów zgromadzonych w sprawie. W opinii GDOŚ uzasadnienie zaskarżonej decyzji odnosi się do sentencji, wyjaśniając jednoznacznie stanowisko organu pierwszej instancji i przesłanki prawne i faktyczne rozstrzygnięcia decyzji z 28 kwietnia 2026 r. RDOŚ w Warszawie przywołał ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz przepis art. 80 ust. 2 u.o.o.ś., ze względu na który nie może wydać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia. Należy tu wskazać, że niezależnie od tego, jak wiele dodatkowych analiz i opisów zawartych zostałoby w uzasadnieniu, nie miałyby to żadnego wpływu na sentencję decyzji. Zatem zarzut ten dla GDOŚ jest zupełnie bezzasadny.

Dodatkowo poza niezgodnością lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z planem zagospodarowania przestrzennego z pisma Starosty Legionowskiego z 17 lutego 2026 r., znak: WZS.6123.1.7.2026, wynika, że las znajdujący się na działce ewidencyjnej nr 997/2 obręb Chotomów w gminie Jabłonna jest lasem ochronnym. Zgodnie z art. 15 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2026 r., poz. 663) za lasy szczególnie chronione, zwane dalej „lasami ochronnymi”, mogą być uznane lasy, które:

- 1) chronią glebę przed zmywaniem lub wyjąłowieniem, powstrzymują usuwanie się ziemi, obrywanie się skał lub lawin;
- 2) chronią zasoby wód powierzchniowych i podziemnych, regulują stosunki hydrologiczne w zlewni oraz na obszarach wododziałów;
- 3) ograniczają powstawanie lub rozprzestrzenianie się lotnych piasków;
- 4) są trwale uszkodzone na skutek działalności przemysłu;
- 5) stanowią drzewostany nasienne lub ostoje zwierząt i stanowiska roślin podlegających ochronie gatunkowej;
- 6) mają szczególne znaczenie przyrodniczo-naukowe lub dla obronności i bezpieczeństwa Państwa;
- 7) są położone:
 - a) w granicach administracyjnych miast i w odległości do 10 km od granic administracyjnych miast liczących ponad 50 tys. mieszkańców,
 - b) w strefach ochronnych uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej w rozumieniu ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych,
 - c) w strefie górnej granicy lasów.

Las ochronny niestanowiący własności Skarbu Państwa ustanawia starosta w drodze decyzji, po uzgodnieniu z właścicielem lasu oraz po zasięgnięciu opinii rady gminy. Także starosta pozbawia lasu tego charakteru. Zatem, pomimo że z karty wynika, że las nie jest porośnięty drzewostanem o istotnej wartości przyrodniczej, a jedynie młodymi samosiejkami drzew i krzewów, to ze zgromadzonej dokumentacji wynika po pierwsze, że teren, na którym wnioskodawcy planują prowadzić działalność rolną i umożliwić *wykorzystanie terenu pod inwestycje typowe dla rejonu przedsięwzięć oraz klasy gruntów działki* – zgodnie z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest przeznaczony pod zieleń leśną i częściowo pod drogę publiczną zbiorczą, po drugie, że las ten jest lasem szczególnym, bo pełni funkcję ochronną.

Niezrozumiały dla GDOŚ jest zarzut skarżących, że RDOŚ w Warszawie naruszył art. 59a ust. 1 i ust. 3 oraz art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. poprzez utożsamienie badania zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z badaniem pełnej zgodności planowanego zamierzenia ze wszystkimi możliwymi konsekwencjami planistycznymi. Zgodnie z obowiązującymi i cytowanymi już w uzasadnieniu tej decyzji przepisami u.o.o.ś. organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ma obowiązek dokonania analizy zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. RDOŚ w Warszawie w wyniku tej analizy stwierdził brak zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego dla tego terenu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. To, że organ przywołał dodatkowe, bardziej szczegółowe zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie zmienia braku zgodności lokalizacji z tym planem i nie ma wpływu na wydane rozstrzygnięcie. Zatem zarzut naruszenia art. 59a ust. 1 i ust. 3 oraz art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. jest nietrafiony.

Kolejny zarzut skarżących dotyczy naruszenia art. 107 § 3 k.p.a. poprzez brak wyjaśnienia, dlaczego brak zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia wyklucza możliwość dalszego procedowania, mimo że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stanowi jedynie rozstrzygnięcie wstępne i dopiero decyzja o zmianie lasu na użytek rolny jest decyzją materialnoprawną. Ten zarzut w świetle przepisów u.o.o.ś. jest dla GDOŚ zupełnie niezasadny. Stosownie do art. 72 ust. 1 pkt 9 u.o.o.ś. wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o zmianie lasu na użytek rolny - wydawanej na podstawie ustawy o lasach. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach można wydać m.in., jeśli organ właściwy do jej wydania stwierdzi zgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zatem jeśli organ stwierdzi brak zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie może wydać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. A jeśli jest ona wymagana, jako załącznik do wniosku w celu uzyskania kolejnej decyzji, w tym przypadku o zmianie lasu na użytek rolny, to dalsze procedowanie rzeczywiście nie jest możliwe, lecz jest to zagadnienie wykraczające poza procedurę wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ponieważ dotyczy innego postępowania administracyjnego. W postępowaniu administracyjnym dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma znaczenia, czy w innych (kolejnych) postępowaniach jest wymagane sprawdzanie zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i jaka jest ewentualnie szczegółowość badania tej zgodności; w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach bada się zgodność lokalizacji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, bo tak stanowią obowiązujące przepisy. Co więcej, przepisy te warunkują wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia zgodnością jego lokalizacji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Skarżący w uzasadnieniu powołują się na „literaturę naukową”, nie przywołując konkretnej. Odnosząc się do powyższego, należy wskazać, że organy prowadzą postępowanie w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, a nie w oparciu o literaturę naukową.

Należy podkreślić, że zarzuty przedstawione w odwołaniu są niespójne i wzajemnie się wykluczające. Z jednej strony zarzuty sugerują, że decyzja RDOŚ w Warszawie z 28 kwietnia 2026 r. oparta została o zbyt szczegółową analizę ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, pomimo że jej podstawę stanowi brak zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami tego planu, z drugiej strony skarżący domagają się w uzasadnieniu analizy wpływu na środowisko planowanego przedsięwzięcia (zarzut braku odniesienia się do karty) oraz analizy prawnej dotyczącej decyzji następczych, które wnioskodawcy zamierzają uzyskiwać po wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Należy tu wskazać, że organy działają w granicach prawa, a postępowania prowadzą w oparciu o obowiązujące przepisy. Zatem zarzuty przedstawione w odwołaniu GDOŚ uznał za bezzasadne.

Przed wydaniem decyzji rozstrzygającej w sprawie, GDOŚ, mając na względzie obowiązki płynące z zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 k.p.a.), zawiadomieniami z 20 sierpnia 2026 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.16.2026.SP.7, 8, poinformował strony o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do jego treści. Żadna ze stron nie złożyła dodatkowych uwag i wniosków.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Wobec powyższego GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wnieść, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;

- skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. Adwokat [REDACTED] pełnomocnik [REDACTED] i [REDACTED],
e-Doręczenia
2. pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 k.p.a., w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, e-Doręczenia